

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

20. Ecclesia tota ex solis justis & non peccantibus conflatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

Ecclesia tota ex solis justis & non peccantibus conflatur.

CAPVT XX.

NEQVE verò paucos aliquos hic illic sparsos inveniri perit. Hos viros volunt, sed eo prorumpunt superbiæ ut Ecclesiam totam in hoc mundo peregrinantem ex solis hujusmodi justis constare, hoc est sine ullo peccato viventibus constituant. Augustinus: Etiam hoc audent Pelagiani dicere hominem iustum in hac vita nullum habere omnino peccatum. Et in talibus omnibus esse iam in presenti tempore Ecclesiam non habentem maculam neque rugam aut aliquid huiusmodi; quæ ut a se sola sperantur Christi. Et fastum eorum depingens alibi: sunt quidam, inquit, inflati utres, spiritu elationis pleni, non magnitudine meritis, sed superbo morbo tumentes, ut dicere audeant inveniri homines absque peccato. Dicunt ergo istos profus in hac vita nullum habere peccatum. scilicet nec factum, nec verbo, nec cogitati, ne, ut ibidem explicat. Hæretici autem sunt Pelagiani inique Celestiani qui hoc dicunt. Et paulo post: Et cum eis dicitur, qui sunt isti iusti qui sine peccato sunt? Respondent & dicunt; tota Ecclesia. Mirari potuissem, si invenirem unum, duos, tres, decem, quod quærebatur Abraham: Abraham enim à quinquaginta ad decem descendit: Tu hæretice respondes & dicis mihi totam Ecclesiam. Unde hoc probas? Probo, inquis, ad quem alludendo, dictum est Pelagiano in Synodo Palæstina, quod diceret: Ecclesiam hanc esse sine macula & ruga. A qua sententia non videntur procul abuisse Donatistæ: quamquam aliquod discrimen agnoscat Augustinus quando dicit: Unde etiam Donatistæ diuturni in nobiscum habuerunt in nostra conversatione conflictum, sed illos

lib. de dono perseu. c. 5.

Serm. 29. de verb. Apost. c. 2.

lib. de gestis Pelag. c. 12.

Ibid. c. 12.

A de permixtione malorum in hominum tanquam paleam cum frum. utis propter are. similitudinem potius utgel. mu: qua similitudine etiam in his respondere possimus; nisi Ecclesia in solis bonis velle situisse intelligi, quos nulli omnino asserunt habere peccatum, ut possit Ecclesia hic esse sine macula & ruga. Vbi hoc discrimen inter utrosque statui, quod Donatistæ illam esse Christi Ecclesiam faterentur, quæ eadem arca comprehenditur, eodem recti Sacramentorum concluditur; quorum ambitu sine dubio palea & triticum, mali pices & boni continentur: Pelagiani verò dicerent quantumvis iisdem Sacramentis & verbo Dei boni & mali, iusti iniustique pasci viderentur & eadem arca contineri, in solis tamen iustis Ecclesiam perfectamque consistere. Ex hac ergo vena videtur fluere & istud Pelagij pronuntiatum, quod Augustinus & Hieronymus vehementer carpunt: in die iudicij iniqui & peccatoribus non esse parandum sed æternis corrigibus exurendis. Quod quamvis Pelagius à Synodo Palæstina: presulis de peccatoribus illis exposuerit, quibus fulmen iudicis Dei intorquetur: Ite maledicti in ignem æternum: generalius tamen illa verba sonant; quæ propterea Sancti illi tanquam ex hæretico sensu quo Dei misericordia omnibus omnino peccatoribus in iudicio interdiceretur, prolata confutant. Nimirum omnes ita perfectos esse debere statuunt, ut omnibus omnino peccatis careant, alioquin tanquam extra Ecclesiam constitutos cum Ethnicis & Paganis sententia damnationis esse feriendos.

Aug. lib. de gestis Pelag. c. 3. Hieron. lib. 1. dial. advers. Pelag. colium. 83.

Perfecti viri in hac vita æquales beatis & Angelis Dei.

CAPVT XXI.

QUAM quidem perfectionem eo usque decernunt in hac vita progredi ut nec in futuro quicquam adijci posse videatur. Pelagiani dicunt, ait Augustinus, iustos in hac vita ideo velle veluisse, quia sine ullo peccato vixerunt in tantum ut vita futura quæ in premio speranda est provektor & perfectior esse non possit. Ex quo fit ut inter hominem iustum in hac vita & inter Angelos quantum ad iustitiæ perfectionem attinet, nihil interesse arbitrentur, sed sola dumtaxat resurrectionis immortalitate distare. Testis illius insolentiæ Augustinus, qui allatis Apostoli verbis; Non quia iam acceperim aut perfectus sim, Pelagianam responsionem subiicit. Adhuc contradicitur (à

lib. 4. ad Bonif. c. 11.

ad Philipp. 3.

A Pelagianis) & dicitur: Dicebat ista Apostolus, quia nondum pervenerat ad immortalitatem non quia non pervenerat ad iustitiæ perfectionem. Iam ergo tam iustus erat quam sunt Angeli, sed nondum immortalis sicut Angeli. Quam illorum verborum interpretationem etiam in Commentarijs suis Pelagius profert. Illum verò apertissimum locum: Ne magnitudo revelationum extollat me, datus Philippo, est mihi simul corpus meum angelus factus: qui me colaphizet, quo suam Apostolus confitetur infirmitatem, ita pervertunt ut dicant: Confitetur infirmitatem sed carnis non mentis: confitetur infirmitatem sed corporis non animi. In animo autem est perfecta iustitia non in corpore. Unde Augustinus de Iuliano ambulante in mirabilibus supra se

Serm. 5. de verb. Apost. c. 3. vide & Comment. in loc. c. 3. Philip. 1. c. 25. colaphizet, 24. & 25. Serm. 5. de verb. Apost. c. 4.

Sed